

והיה משבח את הקדוש ברוך הוא, עד שעולה לשם הקדוש, בפסא, בשעה שעולה הימים. ביכולו הוא עשה שם מッシュ, כמו שנאמר (ויקרא כד) ויקב בן האשה היישראלית את השם ויקלל. ומשם כה, ויעש דוד שם. ועל זה כתוב ועתים אתם, ואם אפסם תשדרלו לעשותות אותם, להתקין את השם הקדוש בראוי, כל אותן ברכות שלמעלה יפצאו אצלם בתקוניהם בראוי.

ונתני גשמייכם בעטם וגנו. כל אחד ואחד יתן פחן עליכם. מי הם? אותו תקון שעשיהם של אותו השם הקדוש, כמו זה כתוב (בראשית יח) ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט. וכי בין שפתות ושמרו דרך ה', לא מה לעשות צדקה ומשפט? אלא מי ששומר בדרך התורה, ביכולו היא עשו צדקה ומשפט. וכי בינו לבין צדקה ומשפט. ומה זה צדקה ומשפט? זה הקדוש ברוך הוא. בכה רבי שמعون אמר, אויל להם לבני אדם שלא יודעים ולא משגיחים בכבוד רboneם. מי עשו השם הקדוש בכל יום? היה אומר, מי שנותן צדקה לעניים.

בא ראה, הרי פרישות כה הוא, שהענין אחוז בדין, וכל מאכלו הוא בדין, המקומ שנקרא צדק, כמו שנאמר (תהלים קב) תפלה לעני כי יעטף. תפלה, זו תפלה של יד, ובארנו.ומי שנותן צדקה לעני, הוא עשו למעלה שם קדוש שלם בראוי. כי צדקה זה עז המים, הצדקה נהנת לצדך. וכשנותן לצדך, אז מתחבר זה עם זה, ושם הקדוש נמצא שלם.

בפלגות ליליא, והוה משבח ליה לקודש בריך הוא, עד דסליק שמא קדישא בכורסיה, בשעתה דסליק נהירא דיממא. ביכולו היה עבד שם ממש כמה דעת אמר, (ויקרא כד) ויקוב בן האשה היישראלית את השם ויקלל. ובгинז כה ויעש דוד שם. ועל דא ועתיהם אותם כתיב, ואיל אהון תשפקלון למאבד לו, לאתתקנא שמא קדישא בדקה יאות, כל אינון ברקאנ דלעילא ישטבחין גביכו בתקוניהם בדקה יאות.

ונתני גשמייכם בעטם וגנו. (ויקרא כד) כל חד וחד, יתן חילא דיליה עלייבו. מאן איינון. הנהו מקונה דעבדתוון דההוא שמא קדישא בגונא דא כתיב, (בראשית יח) ושמרו דרך יי' לעשות צדקה ומשפט. וכי בין דכתיב ושמרו דרך יי', אםאי לעשות צדקה ומשפט. אלא מאן דגיטיר אורחות דאוריתא, ביכולו היה עשו צדקה ומשפט. ומאי צדקה ומשפט. דא קדשא בריך הוא. בכה רבי שמعون ואמר, ווי לו נבני נשא, דלא ידען ולא משגיחין ביהירא דמאריהן, מאן עbid שמא קדישא בכל יומא, הווי אימא מאן דיהיב צדקה למסכני.

הא חזי, הא אויקמיה הכי הוא, דמסכנא אחד, ביה בדין, וכל מיכלilio בדין הוא, אמר דאקרי צדק, כמה דעת אמר (תהלים כב) תפלה לעני כי יעטף. תפלה, דא תפלה של יד, ואוקימנא. ומאן דיהיב ליה צדקה למסכנא, הוא עbid לעילא שמא קדישא שלים בדקה יאות. בגין צדקה דא אילנא דמי, הצדקה יהיב לצדק. וביד יהיב לצדק, בדין אתחבר דא ברא, ושמא קדישא אשתחבב שלים.